

[Himmelstrup.]

forelagt disse meget omfattende, i deres konsekvenser meget betydningsfulde konventioner, ville han have gjort det i en stor tale, hvori han ville have gennemgået indholdet for rigsdagen med henvisninger til forslagernes oprindelse og deres historie og de historiske forbilleder, som muligt måtte være. Forholdet er nemlig det, at det er faktisk meget betydningsfulde ting, der her er tale om, ikke så meget toldmæssigt som med hensyn til toldbehandlingen, der nu fastlægges derved, at man trækker visse dele og afsnit af den såkaldte GATT-overenskomst ind og gør dem bestemmende for Danmark ved, at vi tiltræder Ancey-protokollen.

Det er i virkeligheden et meget betydeligt antal særlig af mellemkrigstidens problemer, der her behandles: problemet ved og forståelsen af mestbegunstigelsen, forståelsen af dumping, toldberegningsgrundlaget og mærkningsbestemmelserne, spørgsmålet om diskrimination og andre sådanne spørgsmål, som vi behandlede ret indgående, og hvorom der var megen strid i mellemkrigstiden; det dannede en meget betydelig del af alle de forhandlinger, der ikke alene landene imellem, men også her i Danmark førtes netop i disse år. Naturligvis, hver fugl synger med sit næb og den højtærede udenrigsminister med sit, men jeg tror, den tidligere udenrigsminister ville have sat tonen lidt højere op og understreget overfor folketinget, hvad det var det her drejede sig om. Jeg ved ikke, om den meget begrænsede fremstilling af dette forhold, som den højtærede udenrigsminister gav i sin forelæggelsestale, skulle stå i forbindelse med, at det jo også er en art liberalisering af handelen, der her finder sted, nemlig på toldområdet, for det kan jo ikke nægtes, at den højtærede udenrigsminister har fremsat sit forslag på et tidspunkt, hvor problemet om handelens liberalisering, i hvert fald i den almindelige forståelse af ordet, ikke har haft særlig stor tilslutning indenfor det ærede regeringsparti.

De to konventioner tager altså i virkeligheden deres udgangspunkt i Havana-overenskomsten af 1947—48, denne overenskomst, som igen er en udløber af bestemmelser indenfor De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd. Havana-overenskom-

sten har jo ikke hidtil vundet særlig tilslutning fra de stater, som deltog i konferencen; såvidt jeg ved, har kun en enkelt stat, og det endda ikke en af de største, hidtil ratificeret denne overenskomst, og det er vel forklaringen på, at man indenfor visse kredse, navnlig i Amerika, ville søge at komme videre. Derfor afholdt man konferencen i Genève i efteråret 1948, den konference, som førte til GATT-overenskomsten, der jo var en blanding af almindelige regler for handelsoverenskomster i forbindelse med visse toldindrømmelser, som senere skulle fastsættes, og som så siden er blevet behandlet på konferencen i Ancey, hvis resultat vi i dag står overfor at skulle ratificere, både det kompleks af bestemmelser, der knytter sig til selve formen for handelen, og også visse toldnedsættelser, som var en følge af konferencen. Disse toldnedsættelser blev forelagt af den højtærede finansminister i et særligt forslag om ændringer i den bestående danske toldlov.

Partiet venstre kan tiltræde både Ancey-protokollen og det andet forslag til rigsdagsbeslutning, som tager sigte på ændringer i handelsoverenskomsten mellem Danmark og England af april 1933. Vi kan gøre det, fordi vi mener, at formålet med disse overenskomster, og også i beskedent omfang det faktiske resultat af dem, er en liberalisering af handelsomsætningen mellem landene, den, som vi har været tilhængere af, også på toldområdet. Men der er, som jeg allerede har nævnt, også for tiden liberaliseringsbestræbelser i gang på et andet område. Liberaliseringsbestræbelserne for tiden finder jo sted ad to linier, på to områder, det, som er nævnt her, og som i virkeligheden er udgået fra USA og først og fremmest tager sigte på toldtarifferne, og så de liberaliseringsbestræbelser, som finder sted mellem de såkaldte Marshalllande, og som er udgået fra Marshallorganisationen i Paris og ikke så meget tager sigte på selve spørgsmålet om, efter hvilke bestemmelser handelen skal foregå, heller ikke på selve tariffene, men derimod tager sigte på ophævelse eller begrænsning af det, man kalder de kvantitative importrestriktioner, som jo blev det aldeles overvejende i 1930-erne i forholdet landene imellem. Når vi taler om liberalisering i disse dage, tænker vi jo nærmest — det må erkendes — på